

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	<i>I Meddelanden</i>	
	Rådet	
98/C 394/01	Rådets resolution av den 7 december 1998 om energieffektivitet i Europeiska gemenskapen	1
	Kommissionen	
98/C 394/02	Ecu	4
98/C 394/03	Genomsnittspriser och representativa priser för bordsvinstyper på de olika försäljningsställena	5
98/C 394/04	Riktlinjer för beräkning av subventionsbeloppet i undersökningar avseende utjämningsstull	6
98/C 394/05	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende nr IV/M.1259 — Voest Alpine Stahl/Vossloh/VAE) ⁽¹⁾	20
98/C 394/06	Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration (Ärende nr IV/M.1184 — Travelers/Citicorp) ⁽¹⁾	20
98/C 394/07	Tillkännagivande om inledande av en interimsoversyn av antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter) med ursprung i Japan, Taiwan, Folkrepubliken Kina, Hongkong, Republiken Korea, Malaysia, Mexikos förenta stater, Amerikas förenta stater och Republiken Indonesien	21

Informationsnummer

Innehållsförteckning (fortsättning)

Sida

Rättelser

98/C 394/08

Rättelse till rådets beslut av den 12 oktober 1998 om utnämning av ledamöter i Rådgivande kommitén för kol- och stålfrågor (EGT C 330 av den 28.10.1998, s. 5) 23

I

(Meddelanden)

RÅDET

RÅDETS RESOLUTION

av den 7 december 1998

om energieffektivitet i Europeiska gemenskapen

(98/C 394/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA
RESOLUTION

RÅDET

med beaktande av rådets resolution av den 8 juli 1996 om vitboken "Energipolitik inom Europeiska unionen" ⁽¹⁾,

med beaktande av rådets resolution av den 8 juni 1998 om förnybara energikällor ⁽²⁾,

med beaktande av rådets resolution av den 18 december 1997 om en gemenskapsstrategi för att främja kraftvärme ⁽³⁾,

med beaktande av rådets slutsatser av den 11 maj och den 16–17 juni 1998 om klimatförändringar,

med beaktande av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar,

med beaktande av energistadgefördraget och protokollet om energieffektivisering och därtill hörande miljöaspekter samt det alleuropeiska initiativet för energihushållning,

med beaktande av ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådet i Cardiff om att inom alla berörda politikområden ta hänsyn till miljön och en hållbar utveckling, och

med beaktande av Save II-programmet och diskussionerna om ramprogrammet för energi samt femte ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration.

1. VÄLKOMNAR den allmänna inriktningen i kommissionens meddelande "Energieffektivisering i Europeiska gemenskapen: inför en strategi för rationell energianvändning" som en grundval för utformningen av insatser på gemenskapsnivå som ett komplement till åtgärder som vidtas av medlemsstaterna,

2. BETONAR att effektiv energianvändning bidrar till försörjningstrygghet, ekonomisk konkurrenskraft och miljöskydd samt BEKRÄFTAR energieffektivitetens viktiga roll för att skapa affärsmöjligheter och sysselsättning samt dess globala och regionala fördelar,

3. BEKRÄFTAR ÅTER vikten av att lämpliga gemensamma och samordnade handlingsprogram och åtgärder (CCPM) inom sektorn för energieffektivitet ytterligare utformas och genomförs som ett komplement till nationella handlingsprogram och åtgärder och med hänsyn till specifika nationella särdrag och prioriteringar, så att gemenskapen och medlemsstaterna får möjlighet att uppfylla sina respektive åtaganden enligt Kyotoprotokollet; BEKRÄFTAR att sådana CCPM bör utvecklas på ett sätt som står i överensstämmelse med de tre nyckelmålen för energipolitiken, nämligen att främja försörjningstrygghet, ekonomisk konkurrenskraft och miljöskydd,

4. BEKRÄFTAR vikten av en strategi för energieffektivitet på gemenskapsnivå som ett komplement till medlemsstaternas politik; BETONAR medlemsstaternas avgörande roll för att uppnå denna strategi, och REKOMMENDERAR medlemsstaterna att, i enlighet med nationella förfaranden, utarbeta och genomföra nationella strategier för energieffektivitet och därvid om så är lämpligt ta hänsyn till strategin på gemenskapsnivå,

5. NOTERAR att man i meddelandet bedömer att den ekonomiska potentialen för energibesparing inom

⁽¹⁾ EGT C 224, 1.8.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 198, 24.6.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 4, 8.1.1998, s. 1.

- gemenskapen som helhet kan uppskattas till cirka 18 % av 1995 års energiförbrukning fram till år 2010,
6. FINNER att det enligt meddelandet vägledande målet för gemenskapen som helhet fram till år 2010 att förbättra energiintensiteten i den slutliga förbrukningen med i genomsnitt ytterligare en procentenhet per år, utöver vad som annars skulle ha uppnåtts, är ambitiöst och utgör en värdefull riktlinje för ökade insatser på gemenskapsnivå och i medlemsstaterna, med tanke på behovet att återspegla olika nationella omständigheter och energiprisnivåer,
  7. BETONAR att energieffektivitet måste ges en mycket mer framträdande profil och att det är nödvändigt att gemenskapen och medlemsstaterna med kraft förnyar sitt åtagande att använda energi rationellt,
  8. ANSER att det, bland annat mot bakgrund av de nya åtagande enligt Kyotoprotokollet, bör göras en ny bedömning av de befintliga åtgärder som har samband med energieffektivitet i gemenskapen och i medlemsstaterna, så att det skall gå att vid behov justera deras inriktning, förbättra deras effektivitet och närmare övervaka dessa åtgärder,
  9. NOTERAR att många olika slags hinder kvarstår och att dessa hindrar förverkligandet av potentialen för energibesparing, samt att det är en utmaning för offentliga beslutsfattare att skapa ett ramverk där de ekonomiska aktörernas initiativ för effektivare energianvändning kan utvecklas, men ANSER att lämpliga åtgärder antingen redan finns att tillgå eller kan utarbetas för att dessa hinder skall minskas och undanröjas, med beaktande av subsidiaritetsprincipen,
  10. FINNER att det behövs ett ökat informationsutbyte samt andra former av samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen om politik, program, åtgärder och resultat med avseende på energieffektivitet,
  11. BEKRÄFTAR att utvecklingen av ytterligare gemenskapsverksamhet i samarbete med medlemsstaterna är önskvärd, till exempel i fråga om sådana CCPM som avses i punkt 3 i denna resolution; ERINRAR OM sina slutsatser av den 11 maj 1998 (energi) och den 16–17 juni 1998 (miljö) inom området energieffektivitet; ANSER att denna verksamhet, med beaktande av subsidiaritetsprincipen, skulle kunna bestå av till exempel åtgärder som
    - i) ökad användning av kombinerad värme- och elproduktion (CPH), inbegripet fjärrvärme respektive fjärrkylning, vid behov,
    - ii) större tonvikt särskilt på byggnadssektorn men också på industrins och hushållens energianvändning,
    - iii) ökad och utvidgad användning av märkning, certifiering och standardisering,
    - iv) ökad spridning av information om bästa metoder när det gäller tillämpning av energieffektiv teknik,
    - v) ökad användning av förhandlade och långfristiga avtal om energieffektivitet på frivillig grund,
    - vi) revidering av gällande lagstiftning och utarbetande av nya rättsinstrument, inbegripet användning av obligatoriska minimistandarder för energieffektivitet vid behov och om andra åtgärder inte är lämpliga,
    - vii) användning av instrument som samordnad teknikupphandling i enlighet med konkurrenslagstiftning och konkurrensprinciper och med beaktande av energieffektiviteten i den offentliga sektorns upphandlingspraxis samt, om så är lämpligt, energirevision,
    - viii) bredare användning av innovativa finansieringsinstrument, inklusive finansiering genom tredje man samt resultatgaranti.
  12. ÄR MEDVETET OM vikten av att sprida nödvändig kunskap, erfarenhet och medvetenhet i hela gemenskapen inom energieffektivitetsområdet och av att vid behov utveckla och stödja särskilda åtgärder och särskild lagstiftning samt om behovet av att fortlöpande utarbeta nya och effektivare åtgärder och teknik; BEKRÄFTAR i detta sammanhang vikten av Save II-programmet, som kommer att utgöra en integrerad del av ramprogrammet för energi och av femte ramprogrammet för Europeiska gemenskapens verksamhet inom området för forskning, teknisk utveckling och demonstration, bland annat när det gäller de små och medelstora företagen,
  13. ANSER att det är ytterst önskvärt att där så är lämpligt integrera energieffektiviteten i övrig gemenskapspolitik, samtidigt som de grundläggande målen

för denna politik respekteras; ÄR MEDVETET OM att annan gemenskapspolitik, såsom regionalpolitik, forskning och teknik, transport, industri, yttre förbindelser och statligt stöd, väsentligt kan bidra till främjandet av energieffektivitet,

14. NOTERAR uppmärksamt förteckningen över möjliga politiska åtgärder i kommissionens arbetsdokument ⁽¹⁾ , bl.a. lämpliga åtgärder för energibesättning, ekonomiska stimulansåtgärder och andra liknande ekonomiska åtgärder som bidrar till att minska utsläppen; NOTERAR att diskussionen på

⁽¹⁾ Energy policy options for responding to the climatic change challenge: Towards the definition of a "post-Kyoto energy policy strategy".

unionsnivå förs vidare i en lämplig rådssammansättning,

15. FINNER att eventuella ändringar när det gäller energieffektiviteten vid översynen av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd inte får leda till någon snedvridning av konkurrensen,
16. UPPMANAR kommissionen att snarast möjligt lägga fram ett förslag till en prioriterad handlingsplan för energieffektivitet på grundval av ovannämnda punkter, särskilt de som tagits med som exempel i punkt 11. Handlingsplanen bör även ta hänsyn till det bidrag som övrig gemenskapspolitik kan lämna för att främja energieffektiviteten. Den bör ange gemenskapens och medlemsstaternas ansvarsområden och i synnerhet innehålla uppgifter om finansiering och tidsplaner.

KOMMISSIONEN

Ecu ⁽¹⁾

16 december 1998

(98/C 394/02)

Valutabelopp för en enhet:

Belgiska franc och luxemburgska franc	40,3804	Finska mark	5,95144
Danska kronor	7,44807	Svenska kronor	9,46671
Tyska mark	1,95770	Pund sterling	0,700798
Grekiska drakmer	328,361	USA-dollar	1,17650
Spanska pesetas	166,569	Kanadensiska dollar	1,81146
Franska franc	6,56534	Japanska yen	136,639
Irländska pund	0,788275	Schweiziska franc	1,58180
Italienska lire	1938,57	Norska kronor	9,07199
Nederländska gulden	2,20641	Isländska kronor	81,9432
Österrikiska schilling	13,7733	Australiska dollar	1,89483
Portugisiska escudos	200,746	Nyzeeländska dollar	2,25340
		Sydafrikanska rand	7,04759

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 3180/78 av den 18 december 1978 (EGT L 379, 30.12.1978, s. 1), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1971/89 (EGT L 189, 4.7.1989, s. 1).

Rådets beslut 80/1184/EEG av den 18 december 1980 (Lomékonventionen) (EGT L 349, 23.12.1980, s. 34).

Kommissionens beslut nr 3334/80/EKSG av den 19 december 1980 (EGT L 349, 23.12.1980, s. 27).

Finansiell förordning av den 16 december 1980 om Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 345, 20.12.1980, s. 23).

Rådets förordning (EEG) nr 3308/80 av den 16 december 1980 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1).

Beslut av Styrelsen för Europeiska investeringsbanken av den 13 maj 1981 (EGT L 311, 30.10.1981, s. 1).

RIKTLINJER FÖR BERÄKNING AV SUBVENTIONSBELOPPET I UNDERSÖKNINGAR AVSEENDE UTJÄMNINGSTULL

(98/C 394/04)

A. INLEDNING

Artiklarna 5—7 i rådets förordning (EG) nr 2026/97 av den 6 oktober 1997⁽¹⁾ om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen innehåller bestämmelser om beräkning av subventionsbeloppet. Syftet med detta meddelande är att mera utförligt förklara hur dessa bestämmelser skall tillämpas, vid behov med hjälp av exempel, för att klargöra den metod som kommissionen normalt kommer att använda vid beräkning av subventionsbeloppet i ärenden som avser utjämningstull, såvida inte särskilda omständigheter motiverar att avsteg görs från denna metod. Avsikten är att beräkningarna skall bli mera öppna och att uppnå större säkerhet för ekonomiska aktörer och utländska statsmakter.

Detta meddelande är inte på något sätt bindande för gemenskapens institutioner, utan innehåller riktlinjer som endast avser genomförandet av sådana undersökningar avseende utjämningstull som utförs på grundval av förordning (EG) nr 2026/97.

Kommissionen avser att vid behov uppdatera detta meddelande mot bakgrund av erfarenheter från förvaltningen av förordningen och med hänsyn till den praxis på detta område som tillämpas av våra viktigaste handelspartner.

B. BAKGRUND TILL BERÄKNINGARNA

a) Gemenskapen och dess medlemsstater är medlemmar i Världshandelsorganisationen (WTO) och är som sådana vid utförandet av undersökningar avseende utjämningstull bundna av bestämmelserna i WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder (subventionsavtalet). Genom förordning (EG) nr 2026/97 genomförs de relevanta bestämmelserna i detta avtal och fastställs regler för grunderna för införande av utjämningsåtgärder mot skadevällande subventionerad import⁽²⁾.

b) I enlighet med denna förordning kan sådan import omfattas av åtgärder om det till följd av en undersökning fastställs att

- i) importen omfattas av en utjämningsbar subvention,
  - ii) importen vållar eller riskerar att vålla väsentlig skada för den gemenskapsindustri som tillverkar den likadana produkten,
  - iii) utjämningsåtgärder ligger i gemenskapens intresse.
- c) Om åtgärder anses vara motiverade utformas de normalt som en utjämningstull eller som ett åtagande från en exportör eller från det subventionerande landets regering. Syftet med en sådan åtgärd är att motverka den skadevällande subventioneringens verkningar. Som det förklaras i artikel 15.1 i förordning (EG) nr 2026/97 gäller därför att
- i) storleken på utjämningstullen inte får överstiga det belopp för utjämningsbara subventioner som fastställts,
  - ii) storleken på utjämningstullen bör understiga subventionsbeloppet om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja den skada som vållas gemenskapsindustrin.

I båda fallen är det helt klart nödvändigt att känna till det exakta subventionsbeloppet. Detta förutsätter att det finns en metod för att beräkna subventionsbeloppet.

I detta meddelande beskrivs en användbar beräkningsmetod. Det bör noteras att endast de åtgärder som utgör en utjämningsbar subvention omfattas av dessa rekommendationer.

C. FÖRMÅN FÖR MOTTAGAREN

Subventioner kan utformas på många sätt. I artikel 2 i förordning (EG) nr 2026/97 definieras en subvention som antingen

- ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna, eller
- någon annan form av inkomst- eller prisstöd i enlighet med artikel XVI i GATT 1994,

som innebär att en förmån därmed beviljas.

⁽¹⁾ EGT L 288, 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dessa riktlinjer gäller även för de undersökningar avseende EKSG-produkter som utförs på grundval av kommissionens beslut av den 3 september 1998 (EGT L 245, 4.9.1998, s. 3).

I enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 2026/97 måste beräkningen av förmånen avspegla det subventionsbelopp som konstateras föreligga under undersökningsperioden och inte endast det nominella värdet av beloppet vid den tidpunkt då det överförs till mottagaren eller då de offentliga myndigheterna underlåter att driva in det eller efterskänker det.

Subventionsbeloppets nominella värde måste således räknas om till det värde som gäller för undersökningsperioden genom tillämpning av den normala marknadsräntan.

D. BERÄKNING AV SUBVENTIONEN PER ENHET/ SUBVENTIONENS VÄRDE

I förordning (EG) nr 2026/97, som baseras på subventionsavtalet inom ramen för WTO, utgås från att en viktig verkan av subventionen alltid är att företagets kostnader sjunker, och detta avspeglas därför i den metod som används för att beräkna utjämningsstullarnas nivå. Ändamålet med beräkningen är att få fram subventionsbeloppet per tillverkad enhet (artikel 7.1 i förordning (EG) nr 2026/97) under undersökningsperioden (se avsnitt F). När det gäller konsumentprodukter, t.ex. TV-apparater, är varje enskild produkt den relevanta enheten. I fråga om bulkprodukter, exempelvis gödningsmedel eller kemikalier, är det lämpligt att exempelvis beräkna subventionen per ton, eller i någon annan lämplig mätenhet. De typer av subvention som är enklast att beräkna är därför de som beviljas per enhet (exempel 1).

Subventionen per enhet kan omräknas till ett värde i förhållande till produktens hela värde vid gemenskapens gräns genom att subventionen per enhet uttrycks i procent av det genomsnittliga importpriset cif per enhet (före tull).

På detta sätt kan det fastställas huruvida subventionsbeloppet understiger tröskelvärdet, eftersom detta uttrycks i värde i artikel 14.5 i förordning (EG) nr 2026/97 (1 % i fråga om import från utvecklingsländer och 2–3 % i fråga om import från i-länder). Under vissa omständigheter kan det också vara lämpligt att utforma utjämningsstullen som en värdetull.

E. BERÄKNING AV VISSA FORMER AV SUBVENTIONER

a) Bidrag

Inledning

När det gäller bidrag (eller motsvarande) och inget belopp återbetalas, utgörs subventionens värde av bidragsbeloppet korrigerat för eventuella skillnader

mellan den tidpunkt då det mottas och undersökningsperioden, dvs. den period över vilken tillverkningen eller försäljningen fördelas.

Om bidraget bokförs som intäkt under undersökningsperioden, (dvs. beloppet fördelas i sin helhet på tillverkningen eller försäljningen under denna period,) adderas således i normala fall den ränta som skulle ha löpt under den perioden. Om bidraget däremot fördelas över en tidsperiod som är längre än undersökningsperioden läggs räntan till på det sätt som beskrivs i avsnitt F a ii.

Varje klumpsumma som överförs eller inte drivs in eller efterskänks (t.ex. befrielse från inkomstskatt eller tull, skatteavdrag, belopp som intjänas genom ett förmånligt tillhandahållande av varor eller tjänster eller genom överdrivna priser för uppköp av varor anses vara likvärdig med ett bidrag. (Se exempel I, 1 i, 3, 4 och 5).

Exempel på bidrag eller motsvarande

Vid fastställandet av det fulla subventionsbeloppet bör alla beloppen i nedanstående exempel höjas med räntan på det sätt som beskrivs i inledningen. Det totala subventionsbeloppet beror också på huruvida subventionen fördelas eller bokförs som intäkt.

i) Direkt överföring av medel

Det enklaste fallet. Subventionsbeloppet är det belopp som mottas av det berörda företaget (en subvention för att täcka rörelseförluster hör till denna kategori).

ii) Befrielse från skatter

Subventionsbeloppet är det skattebelopp som det mottagande företaget hade varit tvunget att betala enligt den tillämpliga grundskattesatsen under undersökningsperioden.

iii) Skattereduktion

Subventionsbeloppet är skillnaden mellan det skattebelopp som det mottagande företaget faktiskt betalar under undersökningsperioden och det

belopp som skulle ha betalats enligt den normala skattesatsen.

(Samma metod bör tillämpas på alla andra befrielser och undantag från skyldigheter, t.ex. importtullar, sociala avgifter och avgångsvederlag.)

iv) *Avskrivningar utöver plan*

Avskrivningar utöver plan av tillgångar enligt ett offentligt godkänt program bör betraktas som en skattereduktion. Subventionsbeloppet är skillnaden mellan det skattebelopp som under undersökningsperioden skulle ha betalats enligt den normala avskrivningsplanen för de berörda tillgångarna och den skatt som faktiskt betalats enligt avskrivningarna utöver plan. I den mån som avskrivningar utöver plan medför lägre skatt för det berörda företaget under undersökningsperioden, föreligger det en förmån.

v) *Räntesubventioner*

När det gäller räntesubventioner utgörs subventionsbeloppet av den ränta som sparas in av det mottagande företaget under undersökningsperioden.

b) **Lån**

Grundläggande metod

- i) När det gäller lån från offentliga myndigheter (och återbetalning äger rum) är subventionen skillnaden mellan det räntebelopp som betalas för lånet från de offentliga myndigheterna och den ränta som normalt skulle ha betalats för ett likvärdigt kommersiellt lån under undersökningsperioden. (Se exempel 2 i).
- ii) Ett likvärdigt kommersiellt lån motsvarar vanligtvis ett lån av ungefär samma storlek och återbetalningsperiod som mottagaren skulle ha kunnat få hos en representativ privat bank som verkar på företagets hemmamarknad.
- iii) I detta sammanhang bör marknadsräntan i första hand fastställas på grundval av den ränta som det berörda företaget faktiskt betalar för likvärdiga

lån från privata banker. Om detta inte är möjligt bör man utgå från den ränta som företag i en liknande finansiell situation i samma sektor av ekonomin får betala för likvärdiga privata lån eller, om uppgifter som sådana lån inte är tillgängliga, den ränta för likvärdiga privata lån som betalas av företag i en liknande finansiell situation i vilken sektor som helst.

- iv) Om det inte finns någon utlåningspraxis för likvärdiga kommersiella lån på det exporterande landets inhemska marknad, kan räntan på ett kommersiellt lån uppskattas på grundval av indikatorer för den ekonomiska situation som rådde under perioden (särskilt inflationstakten), och det berörda företagens situation.
- v) När ett lån helt eller delvis efterges eller inte betalas tillbaka, kommer det icke återbetalda beloppet att betraktas som ett bidrag beroende på om det fanns någon garanti eller ej.

Särskilda fall

- vi) Det bör noteras att anstånd med skatt, eller anstånd med någon annan finansiell skyldighet, bör betraktas som räntefria lån, och i dessa fall beräknas subventionsbeloppet enligt ovan.
- vii) När det gäller bidrag som skall återbetalas, bör sådana också betraktas som räntefria lån tills de återbetalas. Om de inte återbetalas, helt eller delvis, kommer de att betraktas som bidrag snarare än räntefria lån från och med den dag då det fastställs att återbetalning inte skall ske. Från och med denna dag kommer den normala metoden för beräkning av bidrag att tillämpas. I synnerhet gäller att om bidraget skall fördelas över tiden, kommer fördelningen att påbörjas den dag då det fastställs att återbetalning inte skall ske. Subventionsbeloppet motsvarar bidragsbeloppet minus återbetalda belopp.
- viii) Samma tillvägagångsstätt gäller för ansvarsbindelselån. I den mån sådana lån ges till en förmånlig räntesats, beräknas subventionen enligt i. Om det däremot fastställs att lånet inte skall återbetalas betraktas det som ett bidrag från och

med den dag då det fastställs att återbetalning inte skall ske. Subventionsbeloppet utgörs av lånebeloppet minus eventuella återbetalningar.

c) Lånegarantier

i) I allmänhet gör en lånegaranti det möjligt för ett företag att låna kapital till en lägre kostnad än den normala, eftersom risken för att utlånaren inte skall få tillbaka sina pengar i någon mån minskar. Även om de offentliga myndigheterna lämnar garantin innebär det faktum att lånen erhålls till en lägre ränta än vad som annars skulle vara fallet inte att det föreligger en subvention, förutsatt att garantin finansieras på ett affärsmässigt sätt, eftersom företagets betalning för denna garanti antas kompensera för den förmånliga räntan.

ii) I denna situation anses det inte föreligga någon förmån för mottagaren, om den avgift denne betalar till garantiprogrammet är tillräckligt för att programmet skall kunna drivas på kommersiell grund, dvs. att alla kostnader täcks och en rimlig vinstmarginal uppnås. I en sådan situation förutsätts att avgiften täcker den risk som följer av att lägre ränta tas ut. Om garantiprogrammet är affärsmässigt gångbart under hela undersökningsperioden och mottagaren har betalat den relevanta avgiften, föreligger inte något finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna och således ingen subvention, även om den berörda mottagaren inte skulle kunna återbetala sina lån under perioden.

Om programmet inte är affärsmässigt gångbart, utgörs förmånen för mottagaren av skillnaden mellan de avgifter som faktiskt betalas och de avgifter som borde ha betalats för att göra programmet affärsmässigt, *eller* skillnaden mellan det belopp företaget betalar för det garanterade lånet och det belopp företaget skulle få betala för ett likvärdigt kommersiellt lån i avsaknad av offentlig garanti, beroende på vilket belopp som är lägst.

iii) När det gäller särskilda garantier (dvs. sådana som inte ingår i något program), bör det först fastställas huruvida de betalda avgifterna motsvarar de som tas ut hos andra företag i en liknande situation vilka omfattas av affärsmässiga lånegarantiprogram. Om detta är fallet föreligger normalt ingen subvention. Om detta däremot inte är fallet tillämpas den metod som anges i led ii ovan.

iv) Om mottagaren inte betalar några avgifter är subventionsbeloppet skillnaden mellan det belopp företaget betalar för det garanterade lånet och det belopp företaget skulle ha fått betala för ett likvärdigt kommersiellt lån utan offentlig garanti.

v) Samma beräkningsprinciper gäller för kreditgarantier, dvs. när mottagaren har en garanti för det fall att dess kunder inte betalar sina krediter.

vi) När det gäller exportkrediter och exportgarantier är givetvis bestämmelserna i OECD-överenskommelsen på detta område vägledande.

d) Offentliga myndigheters tillhandahållande av varor och tjänster

Princip

i) Subventionsbeloppet i fråga om offentliga myndigheters tillhandahållande av varor och tjänster är skillnaden mellan det pris som företagen betalar för varorna och tjänsterna och den riktiga ersättningen för varorna och tjänsterna under rådande marknadsvillkor, om det pris som betalas till de offentliga myndigheterna är lägre än detta belopp.

Den riktiga ersättningen måste normalt fastställas med hänsyn till rådande marknadsvillkor på exportlandets inhemska marknad, och beräkningen av subventionsbeloppet får endast avse den del av uppköpta varor och tjänster som används direkt i tillverkningen eller försäljningen av den likadana produkten under undersökningsperioden.

Jämförelse med privata leverantörer

ii) Först måste det fastställas huruvida samma berörda varor och tjänster tillhandahålls av både de offentliga myndigheterna och privata aktörer. Om detta är fallet, utgör de offentliga myndigheternas pris normalt sett en förmån i den mån det är lägre än det lägsta pris som någon av de privata aktörerna erbjuder det berörda företaget för en likvärdigt produkt. Subventionsbeloppet är skillnaden mellan dessa två priser.

Om det berörda företaget inte har köpt likvärdiga produkter från privata aktörer bör uppgifter inhämtas om det pris som betalas av likvärdiga före-

tag i samma sektor av ekonomin eller, om sådana uppgifter inte är tillgängliga, i ekonomin som helhet. Subventionsbeloppet beräknas på samma sätt som ovan.

Offentliga leverantörer som har monopol

- iii) Om dock de offentliga myndigheterna har monopol på att leverera den berörda varan eller tjänsten anses dessa produkter tillhandahållas till priser som understiger den riktiga ersättningen om vissa företag eller sektorer får förmånliga priser. Subventionsbeloppet är skillnaden mellan det förmånliga priset och det normala priset.

Om den berörda varan eller tjänsten används i många sektorer av ekonomin kommer en subvention endast anses selektiv om det finns bevis för att en särskild firma eller sektor får ett förmånligt pris.

Det kan hända att de uttagna styckepriserna varierar i enlighet med neutrala och objektiva kriterier, t.ex. att stora förbrukare betalar ett lägre styckepris än små förbrukare, vilket ibland är fallet vad gäller gas och elektricitet. I detta fall innebär det faktum att vissa företag får förmånligare priser än andra inte nödvändigtvis att tillhandahållandet sker till ett lägre pris än den riktiga ersättningen, förutsatt att prisstrukturen i fråga tillämpas generellt i hela ekonomin och utan att vissa sektorer eller företag får förmånliga priser. Subventionsbeloppet är i princip skillnaden mellan det förmånliga priset och det normala pris som ett motsvarande företag får betala enligt den normala prisstrukturen.

- iv) Om det normala priset inte täcker leverantörens genomsnittliga totalkostnader med tillägg för en rimlig vinstmarginal (grundad på genomsnittet för den berörda sektorn) utgörs dock subventionsbeloppet av skillnaden mellan det förmånliga priset och det pris som krävs för att täcka kostnaderna och vinsten.
- v) Om de offentliga myndigheterna har monopol på att leverera en vara eller tjänst med ett specifikt användningsområde, t.ex. bildrör, uppstår inte frågan om huruvida prissättningen är förmånlig, och subventionsbeloppet utgörs av skillnaden mellan det pris som betalas av det berörda företaget och det pris som krävs för att täcka leverantörens kostnader och vinstmarginal.

e) Offentliga inköp av varor

- i) I det fall både de offentliga myndigheterna och privata aktörer köper varan i fråga motsvarar subventionsbeloppet den omfattning i vilken det pris för den likadana produkten som betalas av de offentliga myndigheterna överskrider det högsta pris som den privata sektorn erbjuder för ett likvärdigt inköp av samma vara.

- ii) Om det berörda företaget inte har haft någon likvärdigt försäljning till privata aktörer bör uppgifter inhämtas om det pris som privata aktörer betalar till likvärdiga företag i samma sektor av ekonomin eller, om sådana uppgifter inte är tillgängliga, i ekonomin som helhet. I detta fall bör subventionsbeloppet beräknas på samma sätt som ovan.

- iii) Om de offentliga myndigheterna har monopol på att köpa varan i fråga motsvarar subventionsbeloppet vad gäller de offentliga myndigheternas inköp av varor den omfattning i vilken det pris som betalas för varan överskrider den riktiga ersättningen. I detta fall motsvarar den riktiga ersättningen de genomsnittliga kostnaderna under undersökningsperioden för det företag som säljer produkten med tillägg för ett rimligt vinstbelopp, som måste fastställas från fall till fall.

Subventionsbeloppet är skillnaden mellan det pris som de offentliga myndigheterna betalar och den riktiga ersättningen enligt ovan.

f) Offentligt tillskott av kapital till företag

- i) Offentligt tillskott av kapital till företag anses inte medföra någon förmån om inte investeringen kan anses strida mot sedvanlig investeringspraxis (inbegripet tillhandahållande av riskkapital) bland privata investerare i det berörda exportlandet.
- ii) Offentligt tillskott av kapital medför således inte i sig själv någon förmån. Kriteriet är huruvida en privat investerare skulle ha satsat pengar i företaget i samma situation som staten sköt till kapital. På grundval av denna princip måste frågan be-

- handlas från fall till fall med hänsyn till kommissionens praxis för bedömning av statlig stöd på detta område samt gemenskapens huvudsakliga handelspartners praxis.
- iii) Om de offentliga myndigheterna köper aktier i ett företag och betalar ett pris som är högre än det normala marknadspriset för dessa aktier (med hänsyn till alla andra faktorer som kan påverka en privat investerare) utgörs subventionsbeloppet naturligtvis av skillnaden mellan dessa två priser.
- vi) I de fall det inte finns någon fri marknad för handel med aktierna bör som en allmän regel hänsyn tas till de offentliga myndigheternas realistiska förväntningar i fråga om avkastning på priset för aktierna. I detta avseende utgörs det bästa beviset av en oberoende studie som visar att det är rimligt att investera i det berörda företaget. Om någon sådan inte finns ankommer det på de offentliga myndigheterna att visa på vilka grunder de bygger sina förväntningar på en rimlig räntabilitet.
- v) Om det inte finns något marknadspris och kapitaltillskottet ingår som en del i ett pågående offentligt program för sådana investeringar bör inte bara analysen av företaget i fråga utan även programmets allmänna resultat under de senaste åren studeras noga. Om det visar sig att de offentliga myndigheterna får en rimlig avkastning på programmet, bör det antas att de agerar i enlighet med privata aktörers investeringspraxis i det berörda fallet. Om däremot programmet inte har genererat någon rimlig avkastning ankommer det på de offentliga myndigheterna att visa på vilka grunder de bygger sina förväntningar på en rimlig räntabilitet.
- vi) Förekomsten av en subvention avgörs på grundval av den information som är tillgänglig för parterna när kapitaltillskottet görs. Om således en undersökning avser ett kapitaltillskott som gjordes ett antal år tidigare, innebär det faktum att företagets resultat var sämre än väntat inte att en subvention föreligger, förutsatt att förväntningen på en rimlig avkastning var berättigad med hänsyn till de omständigheter som var kända när kapitaltillskottet gjordes.
- Å andra sidan kan det vara fråga om subvention även om företaget har uppnått en rimlig avkastning, ifall kapitaltillskottet gjordes vid en tidpunkt när utsiktorna för en sådan avkastning var så osäkra att ingen privat aktör skulle ha gjort investeringen.
- vii) I de fall det inte finns något marknadspris för aktierna och en subvention samt förmån föreligger, dvs. de offentliga myndigheterna inte har agerat i enlighet med privata aktörers investeringspraxis, måste hela eller en del av kapitaltillskottet betraktas som ett bidrag.
- Ett beslut om att betrakta hela kapitaltillskottet som ett bidrag fattas endast i extrema fall där det fastställs att de offentliga myndigheterna inte hade för avsikt att få någon som helst avkastning på sin investering och faktiskt gav företaget i fråga ett förtäckt bidrag.
- Beslutet om hur stor del av kapitaltillskottet som bör behandlas som bidrag beror på i vilken omfattning staten har agerat som en privat investerare. Detta måste fastställas från fall till fall.
- g) **Eftergift av skuld till de offentliga myndigheterna**
- Om de offentliga myndigheterna eller offentligt ägda banker efterger en skuld innebär det att ett företag befrias från sina betalningsförpliktelser, och en sådan eftergift bör således betraktas som ett bidrag. Om subventionen skall fördelas bör perioden för fördelning påbörjas vid den tidpunkt skulden efterges. Subventionsbeloppet utgörs av det resterande skuldbeloppet (inklusive upplupna räntor).
- F. UNDERSÖKNINGSPERIOD FÖR BERÄKNING AV SUBVENTION — DIREKT KOSTNADS- OCH INTÄKTSFÖRING RESPEKTIVE FÖRDELNING**
- Subventionens storlek bör fastställas för en undersökningsperiod som normalt sett bör motsvara det mottagande företagets senaste räkenskapsår (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 2026/97). Även om varje annan period om sex månader före undersökningens början får använ-

das, bör det senaste räkenskapsåret föredras, eftersom detta gör det möjligt att kontrollera alla relevanta uppgifter mot verifierade räkenskaper.

Eftersom ett flertal subventioner har verkningar under många år bör de subventioner som beviljats före undersökningsperioden också granskas i syfte att fastställa hur stor del av dessa subventioner som bör hänföras till undersökningsperioden (se nedan).

- i) Om subventionen beviljas per enhet, t.ex. ett skatteavdrag per exporterad enhet, utförs beräkningen per enhet normalt genom att man använder avdragets vägda genomsnittliga värde under undersökningsperioden (exempel 1).
- ii) Andra typer av subventioner låter sig inte med lätthet uttryckas per enhet utan består i en total summa pengar som måste fördelas per enhet på lämpligt sätt.

I detta avseende kan följande två beräkningar behöva utföras:

- Hänförande till undersökningsperioden av den del av de subventioner som beviljats före undersökningsperioden som har verkningar under ett flertal år (artikel 7.3 i förordning (EG) nr 2026/97).
- Fördelning av det subventionsbelopp som hänförs till undersökningsperioden på varje enhet av den likadana produkten. I detta fall måste en lämplig nämndare för denna fördelning väljas ut (artiklarna 7.1 och 7.2 i förordning (EG) nr 2026/97).

a) Hänförande av ett subventionsbelopp till undersökningsperioden

- i) Många typer av subventioner, t.ex. skatteincitament och förmånliga lån, är återkommande och verkan märks omedelbart efter beviljandet. Följaktligen kan det belopp som beviljats mottagaren bokföras som intäkt under undersökningsperioden. Det kostnadsförda beloppet bör normalt sett höjas med den årliga marknadsräntan, så att hela förmånen för mottagaren avspeglas, eftersom det antas att mottagaren annars hade tvingats låna detta belopp vid periodens början och återbetala det vid periodens slut.
- ii) I fråga om icke-återkommande subventioner, som kan knytas till förvärv av anläggningstillgångar måste subventionens totala värde fördelas över

tillgångarnas normala livslängd (artikel 7.3 i förordning (EG) nr 2026/97). Således kan subventionsbeloppet av exempelvis ett bidrag (som det antas att mottagaren använder för att förbättra sin långfristiga konkurrenskraft genom att köpa tillgångar av något slag) fördelas över den normala livslängd vid avskrivning av tillgångar som används i den berörda branschen. Normalt sett används i dessa fall metoden för linjär avskrivning. Om den normala avskrivningsperioden t.ex. är fem år kommer 20 % av bidragets värde att hänföras till undersökningsperioden (se exempel 6).

Metoden att fördela över tiden innebär att icke-återkommande subventioner som beviljats ett flertal år före undersökningsperioden fortfarande kan vara utjämningsbara, förutsatt att de har verkningar under undersökningsperioden.

Denna fördelning motsvarar begreppsmässigt en rad årliga bidrag med lika stora belopp. I syfte att fastställa förmånen för mottagaren bör den lämpliga årliga marknadsräntan läggas till varje bidrag så att förmånen av att inte behöva låna beloppen på den öppna marknaden avspeglas. Dessutom bör, i syfte att avspegla hela förmånen för mottagaren av att förfoga över en klumpsumma vid början av fördelningsperioden, subventionsbeloppet höjas med det genomsnittliga räntebelopp som mottagaren under hela fördelningsperioden kan förväntas erhålla för den icke-avskrivna delen av bidragsbeloppet.

- iii) Som ett undantag till led ii, kostnadsförs inormala fall icke-återkommande subventioner som värdemässigt understiger 1 % direkt, även om de är knutna till förvärv av anläggningstillgångar.
- iv) När det gäller återkommande subventioner som är knutna till förvärv av anläggningstillgångar, t.ex. befrielse från importtull på maskiner, och som gavs före undersökningsperioden, bör värdet av förmånerna från tidigare år inom avskrivningsperioden beaktas och ett lämpligt belopp hänföras till undersökningsperioden (se exempel 7).
- v) Dessutom kan återkommande subventioner som beviljas i form av stora samlade belopp, före undersökningsperioden under vissa omständigheter fördelas över tiden, om det fastställs att de san-

nolikt kan knytas till förvärv av anläggningstillgångar och fortfarande innebär en förmån under undersökningsperioden.

- vi) I de fall subventioner kostnadsförs enligt leden i och iii bör således inga av de subventioner som beviljas före undersökningsperioden beaktas. När det gäller de subventioner som fördelas över tiden enligt leden ii, iv och v måste de subventioner som beviljats före undersökningsperioden beaktas.
- vii) I bilaga I finns en mer detaljerad tabell med exempel på subventioner som skall fördelas eller kostnadsföras. Tabellen tjänar endast som illustration. För vissa typer av subventioner kan en särskild undersökning behöva göras för varje enskilt fall vid beslut om kostnadsföring eller fördelning.

b) Lämplig nämnare vid fördelning av subventionsbelopp

När det subventionsbelopp som skall hänföras till undersökningsperioden har fastställts beräknas beloppet per enhet genom att subventionsbeloppet divideras med ett lämpligt belopp bestående av försäljningsvolymen för eller exporten av den berörda produkten.

- i) När det gäller **exportsubventioner** (artikel 3.4 a i förordning (EG) nr 2026/97) utgörs den lämpliga nämnaren av exportvolymen under undersökningsperioden, eftersom sådana subventioner endast innebär en förmån för exporten (se exemplen 2 och 3).
- ii) När det gäller **icke exportanknutna subventioner** bör den totala försäljningen (hemmamarknad plus export) normalt användas som nämnare, eftersom sådana subventioner innebär en förmån för både inhemsk försäljning och export (se exempel 4).
- iii) Om subventionen endast ges för en särskild produkt bör nämnaren endast inbegripa försäljningen av den produkten. Om detta inte är fallet bör nämnaren bestå av det mottagande företags hela försäljning.

G. AVDRAG FRÅN SUBVENTIONSBELOPPET

1. I artikel 7.1 i förordning (EG) nr 2026/97 föreskrivs att endast följande avdrag får göras från subventionsbeloppet:

- i) *Ansökningsavgifter eller andra kostnader som är nödvändiga för att bli berättigad till eller erhålla subventioner.*

Det är viktigt att notera att det åligger exportören i det berörda landet att begära ett avdrag. I avsaknad av en sådan begäran, åtföljd av kontrollerbar dokumentation, kommer inget avdrag att beviljas.

De enda avgifter eller kostnader som i normala fall kan dras av är de som betalas direkt till de offentliga myndigheterna under undersökningsperioden. Det måste visas att denna betalning är obligatorisk för att erhålla en subvention. Betalningar till privata parter, t.ex. advokater och revisorer, som uppstår till följd av en ansökan om subvention, kan således inte dras av. Avdrag får heller inte göras för frivilliga bidrag till de offentliga myndigheterna, t.ex. gåvor.

- ii) *Exportskatter, tullar eller andra avgifter som tas ut vid export av en produkt till gemenskapen med särskild avsikt att utjämna subventionen.*

Begäran om avdrag för dessa kostnader bör endast godtas om avgifterna i fråga togs ut under undersökningsperioden och det fastställs att de fortfarande tas ut när slutgiltiga åtgärder rekommenderas.

2. Normalt får inga andra avdrag från subventionsbeloppet göras. Hänsyn kan inte tas till subventioners skatteverkningar eller andra ekonomiska eller tidsmässiga verkningar som inte anges i detta meddelande.

EXEMPEL PÅ BERÄKNINGAR AV SUBVENTIONER

I dessa exempel görs följande antaganden:

- 1) Undersökningsperioden är 1996.
- 2) Räntan, som skall återbetalas inom ett år, är 25 %.
- 3) Avskrivningstiden för maskiner är fem år.
- 4) Importtullen på maskiner är 50 %.
- 5) Den likadana produkten kallas produkt X och mäts i antal ton.
- 6) Det finns tre tillverkare i exportlandet och var och en exporterar 100 000 ton per år. De kallas företag A, B respektive C.
- 7) I alla exempel uttrycks beloppen i löpande ecu. I praktiken uttrycks beloppen i exportlandets valuta, medan tullen uttrycks i ecu vid gemenskapens gräns.

a) **Subventioner som beviljas per enhet av produkten**

Exempel 1

- i) Exportörerna av produkt X beviljas ett skatteavdrag från de offentliga myndigheterna för varje exporterat ton. Detta avdrag varierar beroende på säsongen. Under det första halvåret 1996, när 200 000 ton exporterades, uppgick avdraget till 5 ecu per ton. Under det andra halvåret, när 100 000 ton exporterades, steg avdraget till 20 ecu per ton.

Som ett vägt genomsnitt var skatteavdraget värt 10 ecu per ton under undersökningsperioden. Eftersom detta är likvärdigt med ett bidrag beräknas subventionsbeloppet genom att 25 % ränta läggs till, vilket medför att subventionsbeloppet är **12,5 ecu per ton**. Med tanke på att avdragen beviljas regelbundet under årets lopp kommer företaget i praktiken inte att under hela året ha haft förmån av räntan på de flesta av transaktionerna. Om företagen lägger fram relevant bevisning kan räntan minska med hänsyn till den vägda genomsnittliga period under vilken de förfogade över hela det beviljade beloppet. Alla tre företag, (A, B och C), drar förmån av denna subvention.

- ii) När skatteavdragen varierar beroende på säsongen och det i undersökningen fastställs att det regelbundet förhåller sig så bör det vägda genomsnittliga beloppet användas. Om dock undersökningen visar att avdraget på 20 ecu per ton skulle bli permanent, bör detta belopp och inte det vägda genomsnittliga beloppet utgöra grunden för subventionsbeloppet, eftersom detta belopp utgör den faktiska förmånen för exportören i fråga om nuvarande sändningar.

b) **Subventioner som kostnadsförs under undersökningsperioden**

Exempel 2

Företag A — Fördelning av exportsubventioner — Företag som måste exportera hela sin tillverkning

- i) Företag A får ytterligare förmåner om det exporterar alla produkter X som det tillverkar. Detta är helt klart en exportsubvention eftersom förmånerna är knutna till exportresultat. Bland annat befrias företaget från inkomstskatt. Under undersökningsperioden

tillverkade och exporterade företaget 100 000 ton. Om man antar att företaget får en vinst på 4 miljoner ecu för produkt X under undersökningsperioden och att den normala skattesatsen är 25 %, blir värdet av denna befrielse 1 miljon ecu, vilket är likvärdigt med 10 ecu per ton. Eftersom för beräkningsändamål skattebefrielsen har likadana verkningar som ett kontantbidrag, bör 25 % ränta läggas till, vilket medför att värdet på subventionen är **12,50 ecu per ton**.

- ii) Företag A får även ett offentligt lån på 5 miljoner ecu till 5 % ränta för samma projekt, medan den normala marknadsräntan är 25 %. Eftersom lånet måste återbetalas, är subventionsbeloppet skillnaden mellan den ränta som faktiskt betalas och den normala marknadsräntan, dvs. 20 % av 5 miljoner ecu = 1 miljon ecu under undersökningsperioden. Subventionen blir därför **10 ecu per ton**. Denna subvention kommer att återkomma i framtida perioder om återbetalningsperioden för lånet överstiger ett år. Subventionens exakta belopp beror på hur mycket av lånets kapitalbelopp som har återbetalats.

Exempel 3

Företag B — Fördelning av exportsubventioner — Ökning av exporten

Företag B måste inte exportera all sin tillverkning, men får från sin beskattningsbara inkomst dra av 20 % av den vinst det gör vid en ökning av exportvärdet. Detta är helt klart en exportsubvention eftersom förmånen är knuten till exportresultat, och den bör fördelas endast över företagets exportförsäljning. För beräkningsändamål är förmånen likvärdig med ett kontantbidrag.

Företag B tillverkade 200 000 ton och ökade sin export från 50 000 ton till 100 000 ton under undersökningsperioden, med ett genomsnittligt exportpris per ton på 160 ecu. Detta är likvärdigt med en ökning av exportvärdet på $50\,000 \times 160$ ecu = 8 miljoner ecu, varav 2 miljoner ecu utgör vinst.

20 % av 2 miljoner ecu är 400 000 ecu. Om skattesatsen är 25 % minskar tillverkaren sin skatt med 100 000 ecu.

Eftersom 100 000 ton exporterades är förmånen 1 ecu per ton. Med tillägg för 25 % ränta blir subventionens värde **1,25 ecu per ton**.

Exempel 4

Icke-export — Fördelning över den totala försäljningen

I stället för att få exportsubventioner får företag C en **tillverkningssubvention** som är selektiv för den berörda industrin och således utjämningsbar. Subventionen fördelas över företagets totala försäljning, inte bara över exporten.

- i) Företag C tillverkade och sålde under undersökningsperioden 200 000 ton av produkt X, 100 000 på hemmamarknaden och 100 000 för export. Vid beräkningen av subventionsbeloppet i fråga om inhemska subventioner är endast den totala försäljningsvolymen, inte exporten, relevant.
- ii) Om företaget i fråga således befriades från **inkomstskatt** och under undersökningsperioden fick en vinst på 4 miljoner ecu samtidigt som den normala skattesatsen är 25 %,

skulle den minskade skatten på 1 miljon ecu fördelas över 200 000 enheter, vilket innebär en subvention på 5 ecu plus 25 % ränta = **6,25 ecu per ton**.

Exempel 5

Förmånligt inköp av varor eller tjänster

I detta exempel antas att 1 ton gas förbrukas för att tillverka 1 ton av produkt X. Gasen levereras av ett offentligt ägt distributionsföretag, som är den enda leverantören i det berörda landet.

I avsaknad av leveranser från den privata sektorn måste förmånen värderas i förhållande till huruvida den offentliga leverantörens pris täcker kostnaderna eller om priset är förmånligt.

Det normala priset på gas till stora industriella förbrukare är 70 ecu per ton i enlighet med en prisstruktur som medger att den offentliga leverantören täcker alla sina kostnader.

I syfte att främja den berörda industrins konkurrenskraft beslöts dock 1996 att minska priset på gas enbart för denna industri till 50 ecu per ton. Detta är ett förmånligt pris eftersom andra stora industriella förbrukare fortsätter att betala 70 ecu per ton.

Alla tre företagen får denna subvention i form av skillnaden mellan 70 ecu (det normala priset) och 50 ecu (det förmånliga priset), dvs. 20 ecu plus den normala räntan på 25 % = **25 ecu per ton**.

c) Subventioner som fördelas över tiden

Exempel 6

Bidrag för inköp av maskiner (anläggningstillgångar)

Företag A får ett icke-återkommande bidrag på 5 miljoner ecu för att köpa maskiner för tillverkning av en produkt på export. Förmånen av denna subvention sprids över den normala avskrivningstiden för sådana anläggningstillgångar. Om man antar att denna tid är fem år i den berörda industrin, blir det belopp som bör hänföras till ett år (och således under sökningsperioden) 1 miljon ecu, vilket är likvärdigt med 10 ecu per ton.

En klumpsumma på 5 miljoner ecu är givetvis mycket mera värd än fem årliga bidrag på vardera 1 miljon ecu. I syfte att avspegla hela förmånen för mottagaren måste det nominella beloppet på 10 ecu höjas med den genomsnittliga årliga ränta som företaget skulle kunna få för den icke avskrivna delen av bidragsbeloppet under fem år. År 1 skulle detta belopp uppgå till 25 % av 5 miljoner ecu, dvs. 1,25 miljoner ecu. År 5 skulle beloppet uppgå till 25 % av 1 miljon ecu, dvs. 0,25 miljoner ecu. Över perioden som helhet blir den genomsnittliga årliga räntan 0,75 miljoner ecu, vilket är likvärdigt med 7,5 ecu per ton.

Följaktligen är subventionsbeloppet för vart och ett av de fem åren följande:

10 ecu (nominellt belopp) plus 7,5 ecu (ackumulerad ränta) = 17,5 ecu per ton.

Detta belopp kan utjämnas under ytterligare fyra år.

Exempel 7 Befrielse från importtull på maskiner (anläggningstillgångar)

Om subventionen erhöles före undersökningsperioden, kan det årliga värdet på förmåner från tidigare år inom avskrivningstiden läggas till. I exemplet nedan har företag A beviljats befrielse från importtull på maskiner sedan 1990. Eftersom maskiner på intet sätt förbrukas vid tillverkningen av den färdiga produkten är subventionen utjämningsbar. För beräkningsändamål är minskningen av importtull likvärdig med ett bidrag. Om man antar att undersökningsperioden är 1996 och att företaget importerar maskiner för 1 miljon ecu per år, uppgår det belopp som skall hänföras till undersökningsperioden till 500 000 ecu, vilket är likvärdigt med 5 ecu per ton. Subventionsbeloppet inklusive 25 % ränta är **6,25 ecu per ton**. (Se tabell 1 för en utförligare förklaring.)

(Samma fördelningsmetod kan användas för andra typer av subventioner, t.ex. lån.)

d) Totalt subventionsbelopp (ecu per ton)

Exempel	Företag A	Företag B	Företag C
1	12,5	12,5	12,5
2	22,5	—	—
3	—	1,25	—
4	—	—	6,25
5	25,0	25,0	25,0
6	17,5	—	—
7	6,25	—	—
Summa	83,75	38,75	43,75

e) Beräkning av utjämningsstull

a) Om subventionsbeloppet är lägre än skademarginalen, bör det normalt utgöra grunden för utjämningsstullen. Denna tull tas ut vid varornas övergång till fri omsättning och kan utformas på följande sätt:

i) En särskild tull, dvs. ett belopp per ton, vilket i ovannämnda fall innebär följande:

Företag A: 83,75 ecu, företag B: 38,75 ecu, företag C: 43,75 ecu.

ii) En värdetull, uttryckt i procent av importpriset cif före tull. Om i ovannämnda fall priset per enhet cif är 180 ecu per ton, tas följande värdetull ut:

Företag A: 46,5 %, företag B: 21,5 %, företag C: 24,3 %.

Beloppet avrundas till en decimal.

b) Tullen kommer givetvis inte att vara högre än skademarginalen, om denna är lägre än subventionsbeloppet.

BILAGA

Tabell 1

Befrielse från importtull på maskiner — Subvention beviljad sedan 1990

Undersökningsperiod 1996 — Avskrivningstid 5 år

Antagande: Maskiner för 1 miljon ecu importeras per år — tullsats 50 %

Belopp att hänföra till varje år	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996
Inköpt år: 1990	0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	—	—
1991		0,2	0,2	0,2	0,2	0,2	—
1992			0,2	0,2	0,2	0,2	0,2
1993				0,2	0,2	0,2	0,2
1994					0,2	0,2	0,2
1995						0,2	0,2
1996							0,2
Summa	0,2	0,4	0,6	0,8	1,0	1,0	1,0
Subventionsbelopp	0,1	0,2	0,3	0,4	0,5	0,5	0,5
Tullsats 50 %							

Subventionen för maskiner anskaffade åren 1990 och 1991 är inte med i beräkningen för undersökningsperioden (1996). Subventionen för maskiner anskaffade från och med 1993 kan fortsätta att utjämnas tills fördelningsperioden upphör.

Tabell 2

Tabell med exempel på subventioner som skall kostnadsföras eller fördelas över tiden

KOSTNADSFÖRDA SUBVENTIONER	SUBVENTIONER FÖRDELADE ÖVER TIDEN
BIDRAG	
Till annat än inköp av anläggningstillgångar ←	→ Till inköp av anläggningstillgångar
Återkommande och/eller små ←	→ Icke-återkommande och/eller stora
	→ Återkommande men tilldelade i stora, samlade belopp
SKATTEFÖRMÅN/INDIREKTA SKATTEAVDRAG/BEFRIELSE FRÅN IMPORTTULL	
För driftskostnader ←	→ För köp av/relaterade till anläggningstillgångar (t.ex. befrielse från importtull/indirekta skatter för maskiner)
Förmåner relaterade till direkta skatter ←	

KOSTNADSFÖRDA SUBVENTIONER	SUBVENTIONER FÖRDELADE ÖVER TIDEN
TILLHANDAHÅLLANDE AV VAROR OCH TJÄNSTER	
Tillhandahållande av tjänster/insatsvaror som förbrukas ←	→ Tillhandahållande av anläggningstillgångar och icke allmän infrastruktur
FORSKNING & UTVECKLING (*)	
Kostnadsförs endast om fördelning inte är lämplig ←	→ Fördelas som regel
DRIFTSKOSTNADER	TÄCKNING AV FÖRLUSTER
Återkommande och/eller små ←	→ Icke-återkommande och/eller stora → Som kommer ännu ej tillverkade varor till godo
RÄNTESUBVENTIONER (²)	
Räntesubventionsbetalningar allt eftersom lån förfaller till betalning ←	→ Subventionen är en klumpsumma som uppväger en gammal, nutida eller framtida ränta som betalats eller skall betalas
(*) Detta bygger på att FoU-subventioner ofta innebär en förmån för den framtida tillverkningen.	
(**) I detta fall är subventionen icke-återkommande.	

KOSTNADSFÖRDA SUBVENTIONER	SUBVENTIONER FÖRDELADE ÖVER TIDEN
	KAPITALTILLSKOTT
	LÅNGFRISTIGA LÅNEFÖRMÅNER (förmåner under lånets hela löptid)
	EFTERGIFT/ÖVERTAGANDE AV LÅNGFRISTIG SKULD (inklusive kapitalbelopp och ränta)
KORTFRISTIGA LÅNEFÖRMÅNER	
EXPORTRABATTER	
SUBVENTIONER UNDERSTIGANDE TRÖSKELVÄRDET (1 % av försäljningen för varje enskild subvention)	

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende nr IV/M.1259 — Voest Alpine Stahl/Vossloh/VAE)**

(98/C 394/05)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 6 oktober 1998 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på tyska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CDE-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 398M1259. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning. För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR (OP/4B)
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 29 29-42455, fax (352) 29 29-42763

Beslut om att inte göra invändningar mot en anmäld koncentration**(Ärende nr IV/M.1184 — Travelers/Citicorp)**

(98/C 394/06)

(Text av betydelse för EES)

Kommissionen beslutade den 23 juni 1998 att inte göra invändningar mot den anmälda koncentrationen ovan och att förklara den förenlig med den gemensamma marknaden. Detta beslut grundar sig på artikel 6.1 b i rådets förordning (EEG) nr 4064/89. Beslutet i sin helhet finns endast på engelska och kommer att offentliggöras efter det att alla eventuella affärshemligheter har avlägsnats. Det kommer att finnas tillgängligt

- i skriftlig form och kan fås från Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer (se förteckningen på sista sidan),
- i elektronisk form i CEN-versionen i CELEX databas med CELEX-nummer 398M1184. CELEX är den databas som innehåller Europeiska gemenskapens lagstiftning. För ytterligare information rörande abonnemang, kontakta:

EUR-OP
Information, marknadsföring och PR (OP/4B)
2 rue Mercier
L-2985 Luxemburg
Tfn (352) 29 29-42455, fax (352) 29 29-42763

Tillkännagivande om inledande av en interimsoversyn av antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter) med ursprung i Japan, Taiwan, Folkrepubliken Kina, Hongkong, Republiken Korea, Malaysia, Mexikos förenta stater, Amerikas förenta stater och Republiken Indonesien

(98/C 394/07)

En begäran om översyn av de åtgärder som genom rådets förordning (EEG) nr 2861/93⁽¹⁾ infördes beträffande import av vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter) med ursprung i bl.a. Japan har ingivits av Sony Corporation och Fuji Photo Film Co. Ltd.

Begäran, som ingavs i enlighet med artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 384/96⁽²⁾ (nedan kallad grundförordningen), innehåller tillräckliga bevis för förändrade omständigheter beträffande definitionen av den produkt som berörs av förfarandet i fråga för att motivera att en översyn inleds.

Till följd av denna begäran har kommissionen beslutat att inleda en interimsoversyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen av de antidumpningsåtgärder som genom förordning (EEG) nr 2861/93 infördes beträffande import av vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter) med ursprung i Japan, Taiwan och Folkrepubliken Kina. Dessutom har kommissionen av skäl som anges nedan beslutat att utvidga översynen till att omfatta alla andra gällande åtgärder som tillämpas på import av vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter). Denna interimsoversyn syftar endast till att klargöra produkttäckningen.

1. Produkt

Den produkt som berörs av översynen är vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter) som används för att registrera och lagra kodad digital datainformation och som omfattas av KN-nummer ex 8523 20 90.

2. Gällande åtgärder

De åtgärder som för närvarande är i kraft är slutgiltiga antidumpningstullar i form av värdetullar som infördes på vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter) genom följande förordningar:

- Förordning (EEG) nr 2861/93 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter) med ursprung i Japan, Taiwan och Folkrepubliken Kina.

- Rådets förordning (EG) nr 2199/94⁽³⁾ om införande av slutgiltig antidumpningstull på import av vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter) med ursprung i Hongkong och Republiken Korea.

- Rådets förordning (EG) nr 663/96⁽⁴⁾ om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter) med ursprung i Malaysia, Mexikos förenta stater och Amerikas förenta stater.

- Rådets förordning (EG) nr 1821/98⁽⁵⁾ om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa magnetskivor (3,5-tumsdisketter) med ursprung i Republiken Indonesien.

3. Grund för översynen

De gällande åtgärderna tillämpas på alla 3,5-tumsdisketter oberoende av lagringskapacitet.

De sökande hävdar att 3,5-tumsdisketter med en lagringskapacitet på 200 megabyte, s.k. HiFD, har utvecklats sedan förordning (EEG) nr 2861/93 antogs. De gör vidare gällande att HiFD-disketterna, även om de tekniskt sett täcks av den produktdefinition som anges i denna förordning, bör undantas från åtgärdernas tillämpningsområde på grund av att deras fysiska egenskaper och slutanvändning skiljer sig så kraftigt från motsvarande egenskaper hos de andra 3,5-tumsdisketter som omfattades av undersökningarna att de inte kan anses vara en och samma produkt.

Eftersom alla undersökningar av 3,5-tumsdisketter gäller samma produkt, har kommissionen, i syfte att motverka diskriminering och följa god förvaltningspraxis, beslutat att utvidga översynen till att omfatta de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av 3,5-tumsdisketter med ursprung i alla de länder som omfattas av åtgärderna. En ytterligare orsak till att översynen utvidgas är att kommissionen har bevis för att det utöver de disketter som begäran finns andra disketter med hög lagringskapacitet som eventuellt också har andra fysiska egenskaper och annan slutanvändning än de disketter som omfattas av åtgärderna.

⁽¹⁾ EGT L 262, 21.10.1993, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 236, 10.9.1994, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 92, 13.4.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 236, 22.8.1998, s. 1.

4. Förfarande för fastställande av produkttäckningen

Kommissionen har efter samråd med rådgivande kommittén fastslagit att det finns tillräckliga bevis för att inleda en översyn och påbörjar därför en undersökning enligt artikel 11.3 i grundförordningen.

Kommissionen kommer att sända en kopia av detta tillkännagivande till de gemenskapsproducenter, exportörer och importörer som deltog i de undersökningar som ledde till de gällande åtgärderna.

Alla berörda parter som kan påvisa att de troligen kommer att beröras av undersökningsresultaten uppmanas att skriftligen lämna sina synpunkter och framlägga bevis till stöd för dessa.

Kommissionen kan höra berörda parter, om de lämnar en skriftlig begäran om detta och visar att det finns särskilda skäl att höra dem.

Lämnande av uppgifter eller begäran att bli hörd skall göras skriftligen till nedanstående adress och bör innehålla den berörda partens namn, adress och telefon- eller faxnummer.

5. Tidsfrist

För att de berörda parternas uppgifter skall kunna beaktas vid undersökningen måste parterna ge sig till känna och skriftligen lämna sina synpunkter och uppgifter inom

40 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Berörda parter kan också inom samma tidsfrist begära att bli hörda av kommissionen. Denna tidsfrist gäller också alla andra berörda parter, inbegripet dem som inte är kända av kommissionen, och det ligger följaktligen i dessa parters intresse att omedelbart kontakta kommissionen på nedanstående adress.

Europeiska kommissionen

Generaldirektorat I

Yttre förbindelser: handelspolitik, förbindelser med Nordamerika, Fjärran östern, Australien och Nya Zeeland

Direktorat C och E

(DM 24 8/38)

Rue de la Loi/Wetstraat 200

B-1049 Bryssel

Fax (32-2) 295 65 05

Telex COMEUB 21877

6. Bristande samarbete

I sådana fall där någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte lämnar nödvändiga uppgifter inom den föreskrivna tidsfristen eller väsentligen hindrar undersökningen, får positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

RÄTTELSE

Rättelse till rådets beslut av den 12 oktober 1998 om utnämning av ledamöter i Rådgivande kommitén för kol- och stålfrågor

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning C 330 av den 28 oktober 1998, sidan 5)

(98/C 394/08)

På sidan 8, artikel 1, III. Förbrukar- och handelskategorin, för Frankrike, skall det

i stället för: "Edmond PACHORA"

vara: "Edmond PACHURA"
